

POSEIDON

EDIȚIE NOUĂ, NR. 7 / 2018

Mai mult decât profesie, pasiune!

CUPRINS

Interviu

<i>Interviu cu șeful Catedrei electronică și informatică, căpitan-comandor Valentin NAE .....</i>	<i>1</i>
<i>De vorbă cu maestrul militar clasa I Ionuț COMUNĂ, maestru militar specialist în atelierul instruire practică și întreținere .....</i>	<i>5</i>

Tradiții și cultură militară

<i>Galeria comandanților, Comandor TOESCU VASILE .....</i>	<i>10</i>
<i>O bătălie aproape uitată .....</i>	<i>12</i>

Despre noi...

<i>Despre mine: Catană Nicoleta .....</i>	<i>17</i>
---	-----------

Evenimente

<i>Evenimente .....</i>	<i>18</i>
-------------------------	-----------

Știați că ...

<i>Cele mai impresionante situri arheologice .....</i>	<i>22</i>
<i>Mici istorii - Centenarul Marii Uniri Samoilă Mărșea „fotograful unirii” .....</i>	<i>24</i>

Creație și umor

<i>Poezie .....</i>	<i>28</i>
<i>Poveste .....</i>	<i>29</i>
<i>Umor .....</i>	<i>30</i>

Interviu cu șeful Catedrei electronică și informatică, căpitan-comandor Valentin NAE

Domnule căpitan comandor, aveți 20 de ani de carieră militară. Spuneți-ne câteva cuvinte despre dumneavoastră?

În primul rând, vă mulțumesc pentru oportunitatea acordată de a putea spune câteva cuvinte despre mine în paginile revistei școlii. Am 43 de ani, sunt căsătorit și am o fetiță de 12 ani, de care, firește sunt foarte mândru. Copilăria mi-am petrecut-o într-un oraș mic situat pe malul brațului Borcea. Este vorba despre Fetești, pe care sincer vă spun, cât am fost mic îl găseam fascinant. Avea acea imagine a unui orașel cochec de provincie în care aproape toată lumea se cunoștea cu toată lumea. Când mă gândesc la vacanțele de vară, pe care,

împreună cu fratele meu mai mic, le petreceam fie pe malul Borcei, la plajă sau la pescuit, fie la bunicii care locuiau într-un sătuc în apropierea orașului, pot spune, fără să exagerez, că am avut o copilărie de poveste. Faptul că am copilărit pe malul apei și-a pus amprenta asupra evoluției mele ca adult și asupra alegerilor pe care le-am făcut.

Aveți foarte mulți ani din cariera dumneavoastră petrecuți la catedră, înconjurat de elevi. Acești ani, în slujba învățământului militar și-au pus amprenta asupra caracterului dumneavoastră?

Da, aveți dreptate. Anul acesta, pe 2 septembrie, se împlinesc 20 de ani de când un număr mare de aspiranți pășeau timizi pe poarta instituției prezentându-se la post, printre aceștia numărându-mă și eu. La vremea respectivă a fost oarecum neobișnuit ca un număr așa de mare de absolvenți ai Academiei Navale, în jur de 15, să fie repartizați pe prima funcție direct la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale.

Activitatea îndelungată la catedră își pune amprenta inevitabil asupra comportamentului cadrului didactic. Și aici mă refer la faptul că, fiind în fața elevilor atâția ani, tot timpul m-am gândit și mă gândesc și acum, cum îi priveam și îi analizeam, din toate punctele de vedere, pe profesorii pe care i-am avut eu. Știind acest lucru, deseori mă pun în postura unui elev de-al meu și încerc să-l analizez pe profesorul Nae Valentin. De aici apare un autocontrol, care de multe ori rămâne și după ora de curs.

De ce ați ales să lucrați atâția ani în Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale și nu în altă structură din Forțele Navale?

Încă din timpul anilor de studenție mi-am dorit ca la absolvirea Academiei Navale să pot ocupa o funcție într-o unitate din garnizoana Constanța, drept pentru care am depus eforturi în a obține note cât mai bune la disciplinele studiate. Așa se face că din cei 24 de absolvenți de la specialitatea Radioelectronică Navală, am terminat al șaselea, având astfel șanse relativ ridicate în „a prinde un loc în Constanța”. Nicidecum nu mă gândeam la o unitate de uscat cum

este Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale, noi fiind pregătiți să ocupăm funcții la bordul navelor militare. Însă nu mică ne-a fost surpriza când, la absolvire, la specialitatea noastră, a fost scos un singur loc la nave în garnizoana Constanța și pe acela l-a ales, evident, șeful de promoție. Aici, la școală, în schimb, la catedra de Radioelectronică Navală, cum se numea la vremea respectivă, au fost scoase pentru promoție cinci posturi, așa că dorindu-mi garnizoana Constanța, am ales un post de instructor la catedră, alături de alți patru colegi.

Inițial, a fost o mare provocare pentru mine, deoarece dintr-o dată am trecut de pe băncile școlii la catedră, schimbând postura de student cu cea de profesor. Trebuie să recunosc că mi-a fost greu la început, dar pe parcurs am deprins tainele acestei profesii și, acum, pot spune că nu-mi pare rău absolut deloc că am făcut această alegere în urmă cu 20 de ani. Un rol important în decizia de a alege să rămân la catedră toată această perioadă, l-a avut și colectivul din care am făcut parte de-a lungul anilor. Pot spune, fără să exagerez, că i-am simțit pe toți nu ca șefi sau subordonați, ci ca pe niște prieteni, și asta cred că spune totul.

Care este cheia succesului pentru dumneavoastră?

În general, nu pot spune că este vorba neapărat despre o cheie a succesului. Atât educația pe care am primit-o în familie cât și cea primită pe durata anilor de studii au făcut din mine o persoană cu anumite principii. În primul rând, putem vorbi despre faptul că încerc să-mi îndeplinesc cât

mai bine sarcinile de la locul de muncă, să-mi respect colegii indiferent că-mi sunt subordonați sau superiori, încerc să ajut atunci când mi se solicită ajutorul.

Dacă ați avea posibilitatea să dați timpul înapoi, ce anume ați schimba?

În general nu regret ceea ce am făcut până acum pentru că majoritatea deciziilor importante din viața mea le-am luat singur și în deplină cunoștință de cauză și, de fel, nu sunt genul de om care să se lamenteze. Tot ceea ce mi s-a întâmplat de-a lungul vieții, bun sau rău, le-am luat ca atare. În general nu prea mă frământă ceea ce a fost, ci mă preocupă ceea ce va fi. În concluzie, nu aș putea să vă răspund concret dacă ar fi să o iau de la capăt ce aș schimba sau dacă aș schimba ceva.

De ce cariera militară?

De ce cariera militară? Pentru a vă putea răspunde la această întrebare trebuie să ne întoarcem în timp cu aproape 30 ani, adică în anul 1988 când a început totul. Tocmai începeam clasa a VII-a la școala generală nr.7 din Fetești. Atât în oraș cât și în împrejurimile acestuia erau multe unități militare, aici referindu-mă în special la Baza Aeriană Borcea, care este dislocată la câțiva kilometri de oraș. Peste 90% din cadrele militare care lucrau în aceste unități militare locuiau în orașul Fetești și o parte însemnată chiar în cartierul unde locuiam împreună cu familia mea. Pot spune că am crescut printre militari și împreună cu copiii acestora. De aici și gândul de a urma o cariera militară, influențat bineînțeles și de părinți, care și-au dorit pentru copilul lor un

loc de muncă cât mai bun, iar la vremea respectivă pot spune fără să greșesc că o carieră în armată reprezenta o opțiune demnă de luat în calcul. Să revenim în anii de dinainte de Revoluție, când, după consultări cu familia am ajuns la concluzia că cel mai indicat pentru mine ar fi să urmez cursurile Liceului Militar de Marină „Alexandru Ioan Cuza”. Zis și făcut. În vara anului 1989 am susținut examen de admitere, am fost declarat admis și din acel moment totul a decurs normal. Într-o logică firească a urmat admiterea la Academia Navală și așa mai departe.

De ce un tânăr ar trebui să opteze pentru o școală militară?

Personal cred, cu tărie, că în momentul de față o carieră în armată, în general, și în Forțele Navale, în special, reprezintă o bună oportunitate pentru tinerii de astăzi de a realiza ceva în viață. Deși vremurile s-au schimbat mult în ultimii 30 de ani, iar societatea și-a redefinit setul de valori, cred, în continuare, că armata a rămas o instituție care își protejează angajații și le oferă o serie de opțiuni de avansare pe care în celelalte domenii nu le găsim. Școlile militare, vorbind în general atât despre cele de învățământ superior cât și despre cele de învățământ postliceal oferă pe lângă o educație de excepție, multe alte avantaje, cum ar fi: școlarizare, cazare, echipare și hrănire gratuite, executarea practicii și a stagiului în unitățile militare specifice categoriilor de forțe, un loc de muncă sigur la absolvire, un salariu motivant și posibilitatea de avansare în carieră. Vorbind în particular despre instituția noastră, vă pot spune că pentru

tinerii absolvenți de liceu cu examenul de Bacalaureat luat a urma cursurile școlii noastre reprezintă o oportunitate de a petrece doi ani într-o instituție cu spații de cazare complet renovate și modernizate, săli de clasă, cabinete și laboratoare ce au trecut printr-un amplu proces de modernizare și, în plus, să nu uităm că locația se află în orașul Constanța, la malul Mării Negre, lângă stațiunea Mamaia (tinerii știu ce spun). Nu în ultimul rând, un alt avantaj care trebuie menționat se referă la desfășurarea practicii de vară de la sfârșitul anului I la bordul navei școală „Mircea”. Această perioadă de cel puțin o lună de zile rămâne în mintea tuturor elevilor ca o amintire de neuitat.

Care sunt proiectele dumneavoastră pentru viitor?

În primul rând, îmi doresc să fiu sănătos eu și familia mea. În rest, din punct de vedere profesional principalul proiect îl reprezintă finalizarea studiilor doctorale pe care le urmez la Universitatea Politehnică București în domeniul inginerie electrică.

Cât de importantă este cariera militară pentru dumneavoastră?

Cariera este importantă pentru oricine indiferent de domeniul în care activează, deci pot spune că este importantă și pentru mine. Făcând cu multă plăcere ceea ce fac, în urmă cu mulți ani am hotărât să rămân în domeniul învățământului militar și astfel am ocupat pe rând funcțiile de instructor, instructor șef, iar acum instructor superior și șef catedră. Nu știu ce va urma de aici înainte, însă, mi-aș dori ca

indiferent de ce funcție voi ocupa, să fie o funcție care să-mi permită să intru în continuare la ore și să nu pierd contactul cu elevii.

Care este cea mai mare provocare pentru dvs. în calitate de Șef Catedră Electronică și Informatică?

Momentan, o provocare majoră pentru mine ca șef de catedră este, în primul rând să reușesc să cooptez noi membri în rândul colectivului pe funcțiile vacante, deși sunt conștient că, acum, acest lucru pare greu de realizat din cauză că este o lipsă acută de personal în întreg sistemul militar. Se fac eforturi în acest sens, se încearcă găsirea unor soluții. Pe de altă parte m-aș bucura ca modernizarea cabinetelor și a laboratoarelor începută anii trecuți să continue și să putem pune la dispoziția elevilor cabinete și laboratoare cu dotare modernă.

Cum se împacă viața de familie și cariera militară?

Până acum viața de familie și cariera militară s-au împăcat bine, în sensul că familia a înțeles că pe lângă avantajele de care beneficiază un cadru militar activ sunt și multe constrângeri ce derivă din acest statut și pe care ni le asumăm atât noi, cadrele militare, cât și familiile noastre. Ce înseamnă de fapt acest lucru? Înseamnă că trebuie să răspunzi prezent la datorie ori de câte ori este nevoie, fie că este zi, fie că este noapte, iarnă sau vară, 24 de ore din 24, 365 de zile pe an.

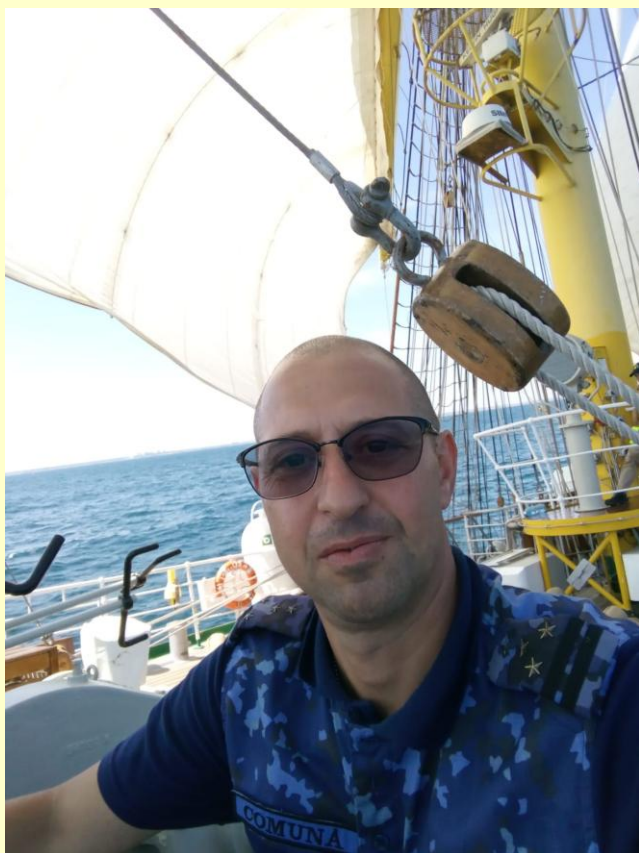
În încheiere, doriți să transmiteți un gând colaboratorilor și subordonaților dumneavoastră?

Așa cum am mai spus, încerc să răspund tuturor solicitărilor adresate de către colaboratorii mei și aici dați-mi voie să-i cataloghez astfel și pe subordonații mei, să le înțeleg doleanțele, să-i ajut necondiționat atunci când pot și de asemenea, să le transmit că și eu, la rândul meu, contez pe ajutorul lor atunci când îl voi solicita.

Consider că în cei 20 de ani de activitate petrecuți în această instituție am avut relații cordiale, bazate în primul rând pe respect reciproc, cu toți cei cu care am interacționat și sper că, în continuare, se va întâmpla același lucru. Încă de mic, părinții mei m-au învățat că respectul se câștigă, deși paradoxal, lucrez într-un sistem în care respectul se impune prin regulamente.

© Ștefania-Elena CHINDA

De vorbă cu Maistrul militar clasa I Ionuț-Mugurel COMUNĂ, maistru militar specialist în atelierul instruire practică și întreținere

Sunteți în Forțele Navale de aproximativ 22 de ani. Spuneți-ne câteva cuvinte despre dumneavoastră ?

M-am născut în Constanța, la 17 ianuarie 1975, sunt căsătorit și am o fetiță.

Am absolvit Șc.Mil.Mm.F.N. în anul 1996 în specialitatea militară *artilerie navală și antiaeriană*. Din promoție am fost repartizat la Vedeta torpiloare 203, ca specialist artilerie, unde am lucrat până pe 1998, când m-am mutat în Constanța, la Corveta 261, ca specialist armament. Din 2001 până în prezent îmi desfășor activitatea în școala de maiștri. Aici am ocupat, pe rând, funcția de șef depozit ATAM până în 2011, când am fost numit instructor în *atelierul instruire practică și întreținere*.

Am urmat o serie de cursuri necesare în carieră, dar fiind responsabil pe linie de geniu și chimic în unitate până în anul 2012, am participat la toate centrele de instrucție pe specialitățile ATAM, geniu, chimic.

De ce marină? De ce nu altă armă?

De ce marină? Îmi place marea, îmi plac navele, îmi plac tradițiile din marină, îmi place ținuta (mai ales cea albă). Este singura armă care are două culori la ținuta de oraș. Este singura armă cu cele mai multe denumiri tipice de marină. Pe niciun tanc sau avion nu se găsesc „fructe” cum se găsesc pe nave: măr, pară, mură. Este singura armă la care găsim clopotul și sifleea.

După experiența pe care ați avut-o la nave, v-ați hotărât să optați pentru școala pe care ați absolvit-o. Ce v-a determinat să alegeți Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale ca următorul pas în cariera dumneavoastră?

Am ales să vin la Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale pentru că am considerat că am ceva de spus în acest

domeniu, că aș putea duce mai departe pasiunea pentru tradiții, pentru ceea ce înseamnă *marea* și *marina* pentru noi. Mi-aș dori ca elevii noștri să dobândească acel caracter de „Joker” cum se numeau maiștri odată.

Ce pasiuni are domnul maestru Comună Ionuț ?

Pot spune că pasiunea mea este meseria mea. Îmi tratez meseria ca pe un hobby. Pe lângă cele care au legătură cu profesia: armamentul, muniția, arma chimică, matelotajul, arma geniu, am și pasiuni „casnice”: tâmplăria, instalații electrice și sanitare, sudura și prelucrările metalice.

Tot ce e nou mă pasionează și vreau să cunosc cât mai mult.

Pasiunea pentru matelotaj sau „macrameuri” cum le numesc oamenii invidioși a apărut când eram în anul I și la

un concurs de noduri marinărești pe școală am obținut locul doi, cu același număr de noduri ca și ocupantul locului I, care din păcate pentru mine, era în clasa de navigație. Aceste noduri m-au ajutat în viața de zi cu zi, la pescuit, dar mai ales în flotă. O perioadă am renunțat la această pasiune până în 2011, când, datorită fostului șef de atelier M.m.p. Ispas Nicolae, văzând ce lucrări ies din mâna acestuia, m-a ambiționat să mă perfecționez, să evoluez și să realizez lucrări spectaculoase pentru Statul Major al Forțelor Navale, Școala de Aplicație a Forțelor Navale, Muntele Athos, Patriarhia Moldovei, ISU Dobrogea, Batalionul de Sprijin al Forțelor Navale, muzeul școlii. Aceste lucrări au ajutat la promovarea școlii și a tradițiilor marinărești.

Începând cu 2015, pasiunea pentru noduri marinărești s-a concretizat în cursuri de pregătire și instruire, necesare pentru a menține și a transmite tradiția marinărească și generațiilor viitoare.

Ați fost ales „Omul Anului în Forțele Navale”. Spuneți-ne câteva cuvinte despre acest eveniment?

Da, am participat la Omul Anului în 2013 și 2015. În 2013 am obținut locul II iar în 2015 locul III. A fost o mândrie pentru mine și totodată, o satisfacție enormă.

Mi-aș dori ca acest concurs să dăinuie și să se bucure și viitorii maiștri care urmează și vor urma cursurile Șc.Mil.M.m.F.N. Mă bucur atunci când un elev își depășește profesorul. Le doresc tuturor elevilor să câștige sau măcar să fie nominalizați. Sunt niște sentimente de nedescris. Este, într-un fel, confirmarea valorii și a muncii tale. Este, de fapt, imboldul de care ai nevoie ca să mergi mai departe cu și mai multă ambiție și dăruire.

artilieriști etc. Dacă nu știi să „miști” parâma degeaba știi să ții rețeaua radio. La navă trebuie în primul rând să fii marinar și abia după militar. Degeaba știi să tragi la ramă dacă nu știi să stai în barcă.

Care este cea mai mare satisfacție pe care ați avut-o în toată cariera?

Cea mai mare satisfacție, a fost atunci când la admitere în Șc.Mil.Mm.F.N. am început să citesc lista admișilor și m-am regăsit al 6-lea, când am absolvit, când am mers tehnica la tragere. Satisfacții au fost și vor fi, dacă stai să „treacă cariera” pe lângă tine și să aștepti ziua de salariu nu vor fi satisfacții. Însă dacă ești preocupat să cauți mereu noul, dacă te pregătești asiduu, învățând și „furând” meserie, dacă faci totul cu plăcere, satisfacțiile vin. Pot spune că toată cariera mea de până acum a fost plină de satisfacții și nu vreau să mă opresc nici când voi ieși la pensie.

Ați avut ocazia să participați la practica elevilor din anul I, la bordul Bricului Mircea. O astfel de călătorie vă apropie mai mult de elevi. Ce amintiri aveți?

Amintiri au fost multe dar pentru mine contează foarte mult cu ce rămân elevii după această practică. Deși ei consideră că practica pe bric nu este folositoare, argumentând faptul că navele militare nu mai folosesc vele. Mi-aș dori ca ei să conștientizeze faptul că marinăria se învață la veliere.

Și în primul rând ei sunt marinari, abia după aceea sunt navigatori, A.E.N.-iști,

Ce proiecte aveți pentru viitor?

De obicei, ce mi-am propus am realizat. Acum, când sunt la apogeul carierei, îmi doresc ca absolvenții școlii să-mi continue tradiția de a fi *maestru* în Forțele

Navale, că poate se va reveni la denumirea inițială a aceluia corp de cadre militare

Ce sfat ați da elevilor, cei aflați la începutul devenirii lor profesionale?

Preoții dau sfaturi, eu îndrum. Mi-aș dori ca elevii să stea mai mult pe lângă maiștri din această unitate, să acumuleze cât mai multe cunoștințe, să pună întrebări. Să facă totul cu plăcere, să trateze această meserie ca pe un hobby unde apar satisfacțiile sufletești pentru că în final cu acestea rămânem.

Cu cât vei ști mai multe, cu atât vor apărea și satisfacțiile. E o așa mândrie când

vine șeful lângă tine și te întreabă: „dar ce i-ai făcut de merge?” sau „cum se face?”. Pentru că există momente când și „oul învață găina”, totul e să vrei!

Dacă ar fi să o luați de la capăt, ați alege același drum?

Am avut șansa să dau examen de admitere la Academia Navală, dar am vrut să fiu maistru, să am sub unghii vaselină, nu cerneală. Una e să mângâi fierul și alta este să mângâi hârtia.

Întotdeauna mi-a plăcut să execut nu să conduc.

Un DA răspicat.

Transmiteți un gând colegilor dumneavoastră?

Colegilor mei le doresc multă sănătate, răbdare în actul de instruire și să aibă mai multă încredere în urmașii lor din flotă. Multe realizări.

© Ștefania-Elena CHINDA

GALERIA COMANDANȚILOR

Comandor TOESCU VASILE Comandant al școlii în anul 1914

Toescu Vasile s-a născut în Bârlad, pe 20 decembrie 1870, fiind fiul Stanei și al lui Gheorghe Toescu. După absolvirea cursurilor primare, la 15 octombrie 1884, urmează cursurile Școlii Copiilor de Marină din Galați, Școala Fiilor Militari din Iași pe care o absolvă în 1889 și apoi Școala de Ofițeri, pe care o absolvă la 8 iulie 1891.

Odată cu absolvirea Școlii de Ofițeri, la 8 iulie 1891, este înaintat la gradul de sublocotenent. Ca sublocotenent a activat la Depozitele Flotilei, unde, în luna octombrie 1892, este apreciat de către inspectorul general la Marinei, Ioan Murgescu, ca fiind „un ofițer activ și

inteligent. Promite a deveni un bun ofițer pentru flotilă”.

Începând cu anul 1893 este încadrat în statul-major al crucișătorului *Elisabeta*, cu care va participa la campania de cercetări marine a savantului Grigore Antipa în Marea Neagră, bastimentul navigând între porturile Sulina, Constanța și Mangalia, cu escale la Balçic, Constantinopol și în insula Kefken.

În 1895, după ce este avansat la gradul de locotenent, în luna iunie participă cu, crucișătorul *Elisabeta* la inaugurarea Canalului Kiel, unde, de această dată comandantul navei, colonelul Vasile Urseanu aprecia că „după înaintare locotenentul Toescu Vasile n-a mai lucrat spre a se instrui. A cerut mutarea din armă. Violența caracterului îl face să comită fapte de indisciplină care îi vor fi dăunătoare în cariera sa”.

Întrucât ceruse să fie trecut în arma Infanterie pentru a se pregăti pentru Școala de Război, generalul Ioan Murgescu, inspectorul general al Marinei, a fost de acord, menționând că acest ofițer „arată îndărătnicia de a servi în Flotilă”. „Cunoaștem pe locotenentul Toescu V. ca un bun și inteligent ofițer. Se poate ca să se fi condus rău pe crucișătorul *Elisabeta* pentru ca să fie așa rău notat. Cred că acest ofițer, condus cu blândețe, poate servi bine și să se îndrepteze”.

În 1896 s-a aflat la comanda canonierei **Bistrița**, iar în 1897 la comanda **Companiei Isaccea** și a șalupei **Smârdan**. A cerut să fie debarcat pe motiv că suferă de febră paludică, neputând suporta greutatea voiajelor.

Este avansat la gradul de căpitan la 10 mai 1898, iar la 1 aprilie 1901 este ambarcat pe crucișătorul **Elisabeta**, sub comanda locotenent-comandorului Constantin Bălescu care aprecia: „Căpitanul Toescu Vasile posedă cunoștințele complete corespunzătoare gradului și meseriei. Temele ce a prezentat în timpul serviciului au fost prea bine lucrate. S-a achitat de îndatoririle sale în mod foarte conștiincios - director Școale cadre și ofițer cu artileria pe crucișător. Are multă aplicație pentru serviciul pe mare. Conduită foarte bună. Ar trebui să-și modeleze caracterul și să lucreze cu mai mult sânge rece.”

În 1902 este trimis pentru un stagiu de ambarcare pe navele Diviziei de Dunăre, comandantul acesteia arătând că „și-a mărit mult gradul de instrucție și caută a se instrui continuu. Posedă complet cunoștințele militare corespunzătoare gradului și cunoaște bine regulamentele. ...Are multă inițiativă și pricepere. Purtare foarte bună... Este capabil pentru toate gradele în general”

În 1904 este ambarcat ca secund pe bricul **Mircea**, cu care va naviga în special pe Marea Neagră.

La 9 mai 1907 este avansat la gradul de locotenent-comandor și numit ajutor

de șef de corp la Arsenalul Marinei, iar în luna aprilie 1908 revine pe funcția de comandant secund pe crucișătorul **Elisabeta**.

În perioada 1910-1914 este numit comandant al portului Constanța iar la 26 septembrie 1914 este mutat de la Constanța la Sulina.

Participă la Primul Război Mondial în cadrul Escadrei de Dunăre în calitate de comandant al monitorului **Lahovary**. Monitorul **Lahovary** a participat cu succes și la protejarea evacuării la Chilia a mijloacelor de navigație existente în porturile Brăila și Galați.

În decembrie 1916 a fost suspendat de la comanda monitorului, pentru „neîndeplinirea însărcinării de comandant ce i-a fost încredințată potrivit cerințelor împrejurărilor”.

A publicat, în serial, în paginile „Revistei Marinei”, „Istoria veche a marinei românești”. De-a lungul carierei sale a primit o serie de distincții și decorații: Ordinul „Coroana României” clasa a V-a în grad de cavaler (1909), Semnul onorific pentru 25 de ani de serviciu, Ordinul „Steaua României” clasa a V-a (1913), Ordinul „Medgidie” clasa a IV-a (1913), Medalia „Avântul Țării” din 1913, Ordinul „Coroana Prusiei” clasa a II-a (1914) și Ordinul „Steaua României” în grad de ofițer (1931).

Bibliografie: Moșneagu Marian „Dicționarul marinarilor români” Editura Militară, București, 2008.

© elev Mădălin-Valentin BĂCUȚA

O BĂTĂLIE APROAPE UITATĂ

Pe continentul european domnea pacea în dimineața zilei de duminică, 28 iunie 1914, când arhiducele Franz Ferdinand și soția lui, Sophie Chotek, au sosit în gara din Sarajevo. Treizeci și șapte de zile mai târziu, intra în război. Conflictul care a debutat în vara respectivă a mobilizat 65 de milioane de trupe și și-a adjucecat trei imperii, 20 de milioane de victime din rândul militarilor și al civililor și 21 de milioane de răniți. Această catastrofă a dat naștere tuturor ororilor din Europa secolului XX, a fost, după cum spunea și Fritz Stern: „Prima calamitate a secolului al XX-lea, calamitate din care au izvorât toate celelalte calamități”¹.

În cazul României, în ciuda apelului regelui Carol I de a respecta prevederile tratatului din 1883, Consiliul de Coroană de la Sinaia (3 august 1914) a hotărât păstrarea neutralității, rând pe rând, în franțuzește, participanții și-au motivat poziția și au votat pentru nepunerea în aplicare a tratatului cu Puterile Centrale sub pretextul că acesta prevedea „casus foederis” numai în situația în care unul dintre semnatori ar fi fost atacat; dintre toți participanții doar P.P. Carp, consecvent viziunii sale istorice care interpreta războiul ca o nouă înfruntare între germanism și panslavism, a susținut intrarea imediată în război alături de Puterile Centrale, care, în opinia sa,

primejduiau mult mai puțin ființa națională românească decât expansionismul slav².

După cei doi ani de neutralitate, România a intrat în război alături de țările Antantei, care recunoșteau dreptul istoric ca toți românii să trăiască într-un singur stat național unitar. Anul 1916 a fost un an prea puțin fast, în câteva luni înregistrând înfrângeri despre care vorbim foarte puțin, iar comandantul german von Mackensen își făcea intrarea în Bucureștii părăsiți de oficialități la 6 decembrie; la sfârșitul lui ianuarie 1917, frontul se stabiliza în Moldova de sud, lăsând în mână inamicului trei sferturi din țară³.

Urmează victoriosul an 1917, cel cu memorabilele victorii de la Mărăști, Mărășești și Oituz din iulie-august 1917, despre care s-a scris atât de mult, astfel că alte victorii românești au fost trecute în uitare. Demersul nostru se vrea o scoatere la lumină a unei astfel de lupte în care românii au avut izbânda, mai ales că vorbim de un raport de forțe total nefavorabil trupelor noastre.

Alianța militară româno-rusă de pe frontul din Moldova se afla în pragul dezmembrării, o contribuție hotărâtoare având-o amplificarea revoluției bolșevice din Rusia din toamna lui 1917. Există riscul ca unele divizii rusești, parte din ele bolșevizate, aflate pe teritoriul dintre Carpați și Prut, să încerce ocuparea acestui

¹ Apud CLARCK, Christopher, *Somnambulii- Cum a intrat Europa în război în 1914*, Editura RAO, București, 2015, p. 13

² GEORGESCU, Vlad, *Istoria românilor. De la origini până în zilele noastre*, ed. a III-a, Editura Humanitas, București, 1992, p. 180

³ *Ibidem*, p. 182

pământ românesc. La Galați, în ianuarie 1918, s-a dat pentru prima dată în istoria militară a României o bătălie în care aviația, marina și trupele terestre au conlucrat în același perimetru pentru apărarea teritoriului românesc.

Evenimentele care au precedat bătălia de la Galați, din 7/20-9/22 ianuarie 1918, erau de rău augur pentru România. Astfel, în data de 26 noiembrie/9 decembrie 1917, România și Rusia semnau la Focșani armistițiul cu Puterile Centrale, prin care cele două părți combatante se asigurau reciproc să respecte „obligația de a nu se putea relua ostilitățile decât prin denunțarea prealabilă a armistițiului cu 72 ore înainte și cu rezerva, pentru ruși, de a-l considera ca provizoriu până când chestiunea războiului sau a păcii va fi decisă de Adunarea Constituantă a Rusiei”.

Evoluția Revoluției Bolșevice a condus la ieșirea Rusiei din Primul Război Mondial, negocierile de pace începând în ziua de 22 decembrie 1917, la Brest-Litovsk. Astfel, în contextul armistițiului de la Focșani și al negocierilor pentru pace începute la Brest-Litovsk, România a căutat să-și ia măsuri de siguranță pentru păstrarea liniei frontului din Moldova părăsit de ruși.

„Armistițiul de la Focșani - se scria într-un articol din jurnalul «România» din 3/16 decembrie 1917 - nu e în stare să provoace nicio diversiune morală. Politicește tot așa. Raporturile noastre cu Aliații nu le-a atins deloc această vremelnică încetare de focuri”. Luările de poziție ale premierului român au avut în cele din urmă efectul scontat, tonul acuzator aliat s-a atenuat foarte mult,

ajungându-se uneori la reconsiderarea pozițiilor inițiale și chiar la recunoașterea faptului că, la momentul respectiv, nu putea fi găsită o altă soluție.

În discursul rostit în fața Camerei Deputaților, șeful diplomației franceze, Stephan Pichon, avea să confirme o stare de fapt reală, în legătură cu chestiunea expusă. „România - spunea acesta - a obținut de acord cu noi și prin noi concursul tuturor aliaților. Armistițiul n-a putut fi evitat cu toate eforturile noastre”. Era o recunoaștere clară, lipsită de orice ambiguitate, a faptului că, România fusese animată de cele mai bune intenții în ceea ce privește susținerea intereselor aliaților occidentali, dar că, din păcate, în momentele de mare criză provocate de defecțiunea armatei ruse și, în absența unui ajutor concret aliat, nu putuse găsi o altă soluție, țara ar fi riscat dispariția sa ca entitate politico-statală⁴.

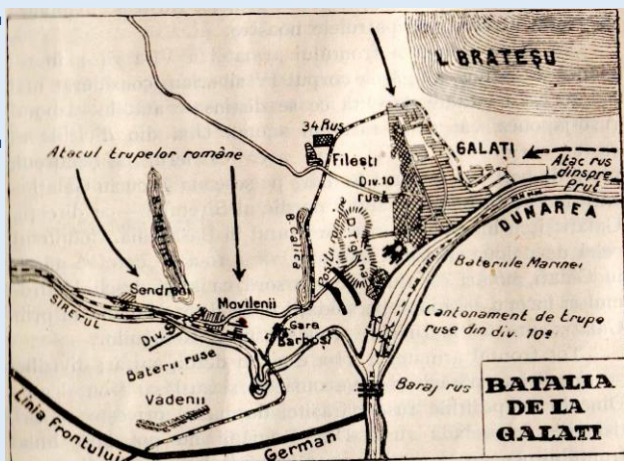
Planul rușilor de ocupare și distrugere a orașului Galați

Comandamentul Armatei Române a cerut ca toate trupele ruse să se deplaseze spre Basarabia sau Cherson în „formații complete”. Armata a VI-a rusă din zona Tecuci-Galați, care abandonase lupta, a aderat complet la Revoluția Bolșevică, iar Diviziile 9 și 10, din Corpul 4 Siberian, divizioane complete de artilerie (80 tunuri) și o vedetă torpiloare cu un tun de 150 mm, venită de la Reni în zona Galați, au

⁴ POPA, Vasile, MĂȚĂ, Cezar, O soluție controversată: Armistițiul de la Focșani, în *Cronica Vrancei II*, Editura DMPress, Focșani, 2001, p. 206-207

încercat, în zilele de 7/20- 8/21 ianuarie 1918, să ocupe orașul Galați⁵.

Între Tecuci și Galați era cantonată Armata a VI-a rusă, din componența căreia făceau parte trei corpuri, fiecare cu câte două divizii. În dorința de a distruge și a ocupa orașul Galați, rușii pornesc spre acesta, intenționând să se unească cu Divizia a 10-a rusă, deja prezentă în oraș. În contextul în care inamicul german se afla la doar câțiva kilometri peste râul Siret, acest lucru pune orașul Galați, într-o situație extrem de dificilă⁶.

Unitățile militare române erau compuse din fracțiuni ale Diviziei a 4-a, patru vedete militare (nr. 1: „Maior Constantin Ene”; nr. 2: „Căpitan Nicolae Lascăr Bogdan”; nr. 5: „Maior Gheorghe Șonțu” și nr. 7: „Locotenent Dimitrie Călinescu”), un torpilor și o șalupă sosite la gura de vărsare a Siretului în Dunăre. Aceste vedete militare au fost comandate de România, alături de alte trei (nr. 3:

„Căpitan Mihail Romano”; nr. 4: „Maior Dimitrie Giurescu”; nr. 8: „Căpitan Walter Mărăcineanu”), la șantierele navale „Thames Iron Works & Shipbuilding Co.” din Londra, în perioada 1907-1908, fiind dotate cu un tun de 47 mm Skoda, o mitralieră Maxim de 6,5 mm și două lansatoare de torpile.

Comanda acestor unități militare a fost încredințată comandorului Constantin Niculescu-Rizea, atunci director al Arsenalului Marinei Fluviale. Acesta a ordonat amplasarea pe dealul Țiglina a opt tunuri, demontate de pe cuirasatul „Elisabeta”, puse sub conducerea comandorului Nicolae Puricescu.

Două companii și jumătate din Regimentele 21 și 50 Infanterie, sub comanda comandorului Vulcănescu, au fost și ele dislocate pe dealul Țiglina. Timp de două zile, orașul Galați a fost supus neîntrerupt unui șir lung de bombardamente, iar pe timp de noapte au avut loc lupte de stradă între unitățile de infanterie române și ruse. Situația s-a complicat în ziua de 8/21 ianuarie 1918, când din zona de est a orașului, pe Prut, rușii au ocupat pichetele de grăniceri, au confiscat vasele de la vărsarea Prutului în Dunăre și au dezarmat detașamentele române de la Reni și Giurgiulești. Se încerca joncțiunea cu Diviziile 9 și 10 aflate în zona de vest, nord și sud a orașului, pentru încercuirea, ocuparea și, poate, trecerea orașului Galați sub stăpânirea Rusiei bolșevice.

Contraatacul trupelor române

Disciplina și devotamentul ostașilor români, coordonați de comandorul Constantin Niculescu-Rizea, au condus la

⁵ CĂLDĂRARU, Cristian Dragoș, *Scurtă lecție de eroism: apărătorii orașului Galați*, în <https://www.history.ro/sectiune/general/articol/scurta-lectie-de-eroism-aparatorii-orasului-galati>, accesat la 29 martie 2018

⁶ KIRIȚESCU, Constantin, *Istoria Războiului pentru Întregirea României 1916-1919, Rușii și Românii*, ed. a II-a, Editura Casei Școalelor, București, 1925, vol. 3, partea a V-a, p. 38

un contraatac surpriză din zona Țiglina și de pe Dunăre. Din nordul orașului Galați s-au remarcat militarii din Brigada a 8-a conduși de colonelul Bădescu, care au atacat unitățile militare din Divizia a 9-a, aflate între lacurile Cătușa și Mălina.

Aici, atacurile combinate ale artileriei, marinei militare, infanteriei și a celor trei avioane românești de bombardament, sosite în ajutor, îi determină pe ruși să capituleze în dimineața zilei de 9/22 ianuarie 1918.

Foto: Constantin Niculescu-Rizea (stânga) și Andonie Calistrat (dreapta), comandantul vedetei nr. 2, „Căpitan Nicolae Lascăr Bogdan”

Surprinși de atacurile românilor din zona Țiglina-Cătușa-Mălina, dar și de tirul lansat de vedetele marinei, rușii se retrag între Siret și gara Barboși, în zona Castrului roman de la Țirighina.

Cu voia lui Dumnezeu, prin curajul și determinarea luptătorilor români (care, în număr de aproximativ 2000, a trebuit să lupte la baionetă cu un număr de 12.000 de ruși), dar și datorită dezorganizării și a haosului din rândul armatei ruse, după trei zile de asediu, Armata Română învinge, mult mai numeroasa armată rusească, obligând-o să părăsească orașul.

Pentru întreaga istorie a participării României în Primul Război Mondial, această bătălie rămâne unică, atât prin raportul inegal între doi combatanți, prin faptul că armata a fost nevoită, în ciuda multor greutăți, să se lupte cu aliatul ei, cât și prin folosirea, pentru prima dată în țară în același timp a forțelor terestre, maritime și aeriene⁷.

În memoria acelor lupte, orașul erou Galați a fost decorat de regele Italiei, prin generalul Pietro Badoglio (1921) și de președintele Franței, prin generalul Henri Mathias Berthelot (1922), acordându-i-se Crucea de Război a Italiei și Crucea de Război a Franței⁸. În anul 1923, Societatea „Luptătorii Patriei, a demobilizaților ofițeri și grade inferioare” din Galați, propune Primăriei ridicarea unui Monument închinat Apărătorilor orașului Galați. Monumentul a fost realizat de marmorarul Ioannis N. Renieris și amplasat la întretăierea străzilor Brăilei cu Balaban⁹.

Tot în acea perioadă au fost bătute o plachetă și o insignă în memoria luptelor și jertfelor Apărătorilor.

Deoarece în anul 1963 monumentul a fost distrus „pentru lucrările edilitare din zonă”, Consiliul Județean Galați a finanțat,

în anul 2017, proiectele de refacere a monumentului „Apărătorii orașului Galați 7-9 ianuarie 1918”, reproducerea insignei și a plachetei, iar Clubul Rotary „Dunărea de Jos” Galați a finanțat proiectul de batere a unei medalii jubiliare „Apărătorilor Orașului Galați 1918-2018”.

Monumentul „Apărătorii orașului Galați 7-9 ianuarie 1918” a fost inaugurat în data de 20 ianuarie 2018, cu prilejul Centenarului bătăliei de la Galați. Consiliul Județean Galați prin Muzeul de Istorie Galați, a finanțat cu aproximativ 400.000 lei refacerea Monumentului Apărătorii orașului Galați, 7/20 - 9/22 Ianuarie 1918, pe același amplasament, la intersecția străzilor Brăilei cu I.L. Caragiale, fost Balaban¹⁰. Acest eveniment reprezintă începutul proiectelor culturale gălățene dedicate Centenarului Marii Uniri de la 1 decembrie 1918.

Cred că, avem obligația să păstrăm vii astfel de momente de aur din istoria noastră, să vorbim despre ele și să le facem tot mai cunoscute.

Bibliografie: „Forțele Navale Române – 150 de ani de istorie modernă” – Păvăloiu Mariana, Sârbu Marian; Ed. CTEA; București, 2010; MARINA ROMÂNĂ - Revista Forțelor Navale - Nr. 5 (173)2015 - număr special

⁷ *Ibidem*, p. 39

⁸ TRUFAȘU, Valentin, *Monument dedicat împlinirii a 100 de ani de la bătălia pentru Galați, singura confruntare militară de amploare care a avut loc pe teritoriul României în 1918*, în http://adevarul.ro/locale/galati/monument-dedicatimplinirii-100-ani-batalia-galati-singura-confruntare militară-amploare-avut-loc-teritoriul-romaniei-1918-1_5a620a8ddf52022f75aca597/index.html, accesat la 29 martie 2018

⁹ *Inaugurarea monumentului „Apărătorii orașului Galați”*, în <https://www.historia.ro/sectiune/actualitate/articol/aparatorii-orasului-galati>, accesat la 20 martie 2018

☺ elev Loredana FILIMON

☺ M.m.p Marian BOZA

¹⁰ PAIC, Dan, *#CentenarulMariiUniri Monumentul "Apărătorii orașului Galați", inaugurat la împlinirea a 100 de ani de la Bătălia pentru Galați*, în <https://www.agerpres.ro/social/2018/01/20/centenarulmariiuniri-monumentul-aparatorii-orasului-galati-inaugurat-la-implinirea-a-100-de-ani-de-la-batalia-pentru-galati--40476>, accesat la 27 martie 2018

Despre mine...

Numele și prenumele: Catană Nicoleta

Data nașterii: 12.11.1991

Locul nașterii: Călărași

Zodia: Scorpion

De ce am ales Șc.Mil.Mm.F.N.: Am ales Șc.Mil.Mm.F.N deoarece nu am vrut o meserie, am vrut o carieră. Un destin mai bine spus.

Păreră mea despre Șc.Mil.Mm.F.N: Este o instituție care formează tehnicienii de marină. Încă de mică am fost impresionată de haina de marinar și am simțit o atracție inexplicabilă spre acest domeniu. Familia a fost încântată când am decis să îmi îndrept atenția spre Șc.Mil.Mm.F.N și m-a susținut în totalitate.

Port cu mândrie uniformă militară, fiind convinsă că am făcut cea mai bună alegere. Școala m-a format ca om, a pus bazele unui caracter puternic și bine definit, m-a învățat că cel mai important lucru este camaraderia și oriunde ai fi să nu îți uiți originile. Deși este un domeniu dur pentru o femeie, în care trebuie să depună mai mult efort pentru a se remarca, satisfacțiile unei reușite sunt foarte mari.

Planuri de viitor: să ocup o funcție bună și să acumulez cât mai multe informații.

Relațiile cu colegii de clasă: relația mea cu colegii a fost foarte bună, de la început până la sfârșit, iar marșul de instrucție cu NS. Mircea ne-a apropiat foarte mult

Pasiuni: plimbări, scufundări, sporturi extreme

Filme preferate: Saving private Ryan, Divergent, The Departed

Ultimul film văzut: The Departed

© elev Mariana-Georgiana GOREA

EVENIMENTE

Festivitatea de deschidere a noului an de învățământ

Luni, 11 septembrie 2017, pe platoul școlii s-a desfășurat festivitatea de deschidere a noului an de învățământ. Atât pentru cei 38 de elevi din anul II, dar mai ales pentru cei 58 din anul I, proaspăt admiși, momentul a fost unul cu o încărcătură emoțională specială, deoarece anul acesta pe data de 8 octombrie, instituția școlară va sărbători 120 de ani de la înființarea sa, fiind una dintre cele mai vechi din țară.

La eveniment, alături de tinerii elevi s-au aflat părinții, rudele și prietenii acestora, dar și reprezentanți ai Statului Major General, ai Statului Major al Forțelor Navale, comandanți de mari unități și unități, precum și foști comandanți ai școlii.

Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” la ceas aniversar

În data de 08.10.2017, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” a împlinit 120 de ani de la înființare. Cu această ocazie, vineri 06.10.2017, la sediul instituției s-au desfășurat o serie de activități la care au participat, pe lângă șeful Statului Major al Forțelor Navale - viceamiral dr. Alexandru Mîrșu, reprezentanți ai autorităților locale, foști comandanți ai școlii, foste cadre militare, profesori și instructori care și-au desfășurat activitatea de-a lungul timpului în instituție, precum și maiștri militari în activitate, alături de întregul personal al unității.

Programul activităților a început cu depuneri de coroane la bustul amiralului Ion Murgescu și a continuat cu ceremonialul militar, pe parcursul căruia au fost ținute alocuțiuni, au fost înmânate plachete, însemne heraldice și diplome personalului școlii.

Ziua Colegiului Tehnic de Marină „Alexandru Ioan Cuza”

În fiecare an, în a doua jumătate a lunii octombrie, elevii Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” sunt invitați să participe alături de elevii Colegiului Tehnic de Marină „Alexandru Ioan Cuza” la activitățile organizate pentru a marca ziua acestei instituții de învățământ cu profil de marină. Astfel, luni 16.10.2017, un grup format din 21 de elevi, însoțiți de trei cadre militare au participat la

deschiderea festivităților, precum și la concursuri de cultură generală cu tematică diferită și competiții sportive: fotbal și tras la parâmbă.

Depunerea Jurământului Militar

În viața fiecărui elev/student militar, depunerea jurământului militar reprezintă un moment cu încărcătură emoțională specială. De această emoție puternică au avut parte și cei 55 de elevi de anul I ai Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, care alături de colegii lor, studenții militari, au depus jurământul de credință față de patrie, marți 24.10.2017, pe platoul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

Sesiune de comunicări științifice

Cea de-a VII-a ediție a sesiunii de comunicări științifice a elevilor organizată de Școală Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, s-a desfășurat anul acesta în perioada 08-10 noiembrie. Ca de fiecare dată, în ultimii ani, alături de elevii școlii noastre au participat și elevi ai celorlalte două școli de profil din țară, precum și elevi din liceele și colegiile liceale cu care instituția

noastră are semnat un protocol de colaborare.

Lucrări pregătite de elevi au fost prezentate în cadrul a cinci secțiuni:

- Electronică, informatică și navigație
- Armament
- Mecanică și electromecanică
- Științe socio-umane
- Limbi străine.

#Mobilizatron 2017

Sâmbătă, 25 noiembrie, un grup de 15 elevi ai școlii noastre a participat la o activitate de plantare puiți în Eforie Nord, în cadrul proiectului #Mobilizatron 2017, organizat de un supermarket din orașul Constanța. Activitatea s-a bucurat de o prezență peste așteptări. Elevii noștri au lucrat alături de niște oameni inimoși, asemenea celor de la Comitetul Național Român pentru Drepturile Copilului Filiala Constanta, Asociația de Caritate din

Armata României Camarazii subfiliala Mangalia și voluntarii lor, beneficiind și de suportul tehnic al echipei de specialiști Romsilva.

Ziua Națională a României

Anul acesta activitățile dedicate sărbătoririi Zilei Naționale a României au avut o amploare deosebită, comparativ cu anii precedenți, dat fiind faptul că suntem în anul premergător sărbătoririi centenarului Marii Uniri. Din această perspectivă, în premieră, un pluton de elevi ai școlii noastre a participat la manifestările desfășurate în București, defilând pe sub Arcul de Triumf pentru prima dată de la evenimentele din decembrie 1989.

Gala Voluntarului

Națiunile Unite au proclamat, în urmă cu 22 de ani, data de 5 decembrie ca Ziua Mondială a Voluntariatului. Această zi a fost dedicată tuturor celor care, prin acțiunile lor, au adus un aport deosebit la dezvoltarea societății.

Celebrată în întreaga lume, această zi a fost marcată și la Constanța, prin organizarea Galei Voluntarului 2017, eveniment ce s-a desfășurat la

Pavilionul Expozițional Constanța. În deschiderea galei, un grup de elevi ai școlii noastre a intonat imnul de stat, momentul fiind apreciat de toți cei prezenți.

Fiind o prezență activă an de an în activitățile de voluntariat, alături de alte organizații, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” a fost nominalizată la categoria Instituția de învățământ implicată în voluntariat, astfel fiind răsplătit efortul tuturor elevilor și cadrelor școlii ce participă la activități.

Campanie de promovare a Forțelor Navale în Bucovina

În perioada 19-23.02.2018, Forțele Navale Române au desfășurat o amplă campanie de promovare a profesiei de militar în rândul elevilor din liceele și colegiile liceale din județul Suceava. Astfel, elevii suceveni au avut ocazia să vadă machete de nave și de faruri, hărți și instrumente de navigație, elemente și accesorii ale echipamentelor scafandrilor de luptă și ale infanteriștilor marini, materiale

marinărești și echipamente de mici dimensiuni utilizate de echipajele navelor militare, precum și panoplii cu lucrări de matelotaj.

Pe toată perioada campaniei, din partea școlii noastre au participat un ofițer, o elevă de anul I și un elev de anul II, aceștia alăturându-se studenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, precum și unui număr de cadre militare din unități aparținând Forțele Navale.

Calendarul campaniei de promovare a cuprins întâlniri cu elevii de la Colegiul Național „Dragoș Vodă” și Colegiul Național Militar „Ștefan cel Mare” din Câmpulung Moldovenesc, Liceul Teoretic „Ion Luca” din Vatra Dornei, Centrul de servicii multifuncționale pentru copiii aflați în dificultate din Fălticeni, Colegiul Tehnic „Al. I. Cuza” și Colegiul Național „Mihai Eminescu” din Suceava, Colegiul Național „Eudoxiu Hurmuzachi” și Colegiul Tehnic din Rădăuți.

Sursa: <http://www.smmmf.n.ro/evenimente>
© Cpt. cdor Valentin NAE

CELE MAI IMPRESIONANTE SITURI ARHEOLOGICE

Credințele civilizațiilor străvechi nu sunt ușor de înțeles și nu vom ști niciodată sigur ce i-a determinat pe acei oameni să construiască structuri megalitice impunătoare, care au rezistat zeci de mii de ani.

Urmează să vedeți cele mai impunătoare situri arheologice ale lumii.

Poarta stelară antică sumeriană de pe râul Eufrat

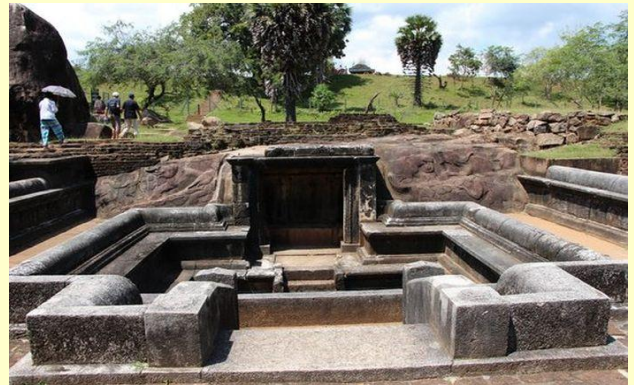
Sumerienii au fost printre primele civilizații care au realizat și documentat cercetări despre Univers. Numeroase artefacte descoperite în delta dintre Tigru și Eufrat reprezintă descrieri ale constelațiilor, iar unele sigilii și basoreliefuluri conțin imagini ale zeilor care trec prin portalurile dintre cele două lumi.

Ranmasu Uyana, Sri Lanka

Cercul rotativ al Universului sau Sakwala Chakraya este unul dintre cele mai misterioase situri arheologice din lume.

Legenda spune că structura este o poartă stelară care poate fi folosită pentru

a călători în spațiu, iar gravurile de pe granitul din care este realizată sunt, de fapt, hărți care îl ajută pe călător să navigheze.

Poarta Soarelui, Tiahuanaco, Bolivia

Situată în apropierea Lacului Titicaca, Poarta Soarelui este o structură megalitică a cărei vechime este estimată la 14.000 de ani. Atunci când a fost descoperită, în secolul al XIX-lea, Poarta avea o crăpătură imensă și se crede că ea nu se afla pe amplasamentul ei original.

Abydos, Egipt

Datând din perioada Predinastică, acest oraș egiptean ar putea fi cel mai vechi din Africa, dar și din lume. Abydos

ȘTIAȚI CĂ...

este format din mai multe temple și o necropolă regală.

Cel mai ciudat este, însă, templul mortuar al lui Seti I, care conține reprezentări grafice ale unor mașini care seamănă cu niște elicoptere.

Stonehenge, Anglia

Puține au fost siturile arheologice care au beneficiat de atât de multă atenție ca și Stonehenge. Această structură veche de 5.000 de ani este învăluită în mister: cum a fost construită și care era scopul ei? Oamenii de știință nu au fost capabili încă să dea un răspuns cert acestor întrebări, iar enigma Stonehenge continuă să dăinuie.

Sarmizegetusa Regia

Sarmizegetusa Regia, adică „cea regească” a fost capitală, centru militar, religios și politic al statului dac. În jurul acesteia dacii au construit încă cinci cetăți dacice, toate având rol de apărare. Ruinele

cuprind și un fost templu, delimitarea zidurilor, amfiteatrul.

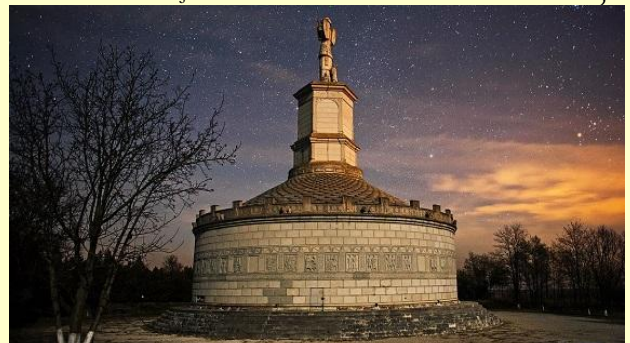
Castrul Porolissum

Porolissum a fost în perioada războaielor dintre daci și romani un oraș folosit ca tabăra militară. Unul dintre cele mai mari și bine păstrate situri arheologice din România, acest sit își așteaptă vizitatorii pentru a dezvălui povesti vechi despre viață și război.

Tropaeum Traiani

Tropaeum Traiani sau monumentul roman din Adamclisi e una dintre cele mai cunoscute și mai controversate atracții

turistice din județul Constanța. Accepțiunea generală e că monumentul a

fost ridicat la cererea împăratului roman Traian pentru a sărbători triumful romanilor asupra dacilor din anul 102.

Cetatea Dacică de la Bănița

Cetatea Dacică de la Bănița este una dintre cele cinci cetăți fortificate cu rol protector pentru Sarmizegetusa Regia în partea sudică a acesteia. Aflate în Bănița, județul Hunedoara, rămășițele acestei fortificații militare îți pot oferi o idee asupra modului în care luptau dacii, strategiilor folosite și desigur, ustensilelor la care apelau.

Cetatea Callatis

Cu siguranță ai mai auzit înainte numele Callatis, iar dacă pe moment nu îți dai seama unde exact, îți amintim noi: Callatis este numele roman al orașului Mangalia, cel mai vechi oraș din România, cu cea mai avantajoasă poziționare (acces la Marea Neagră, drum către occident). Deși cetatea a fost distrusă, în timp orașul a renăscut fiind acum un important centru portuar, dar ruinele acesteia pot fi identificate ușor în peisajul modernizat, deși nu există din păcate un mare interes turistic pentru ele.

Surse:

http://www.turistcenter.ro/ghidul-cele-mai-interesante-situri-arheologice-din-romania_447#!prettyPhoto
<https://incredibilia.ro/top-5-situri-arheologice-care-ar-putea-fi-portaluri-spre-o-alta-dimensiune/>

© elev *Marinică-Marius PRUNARU*

MICI ISTORII – CENTENARUL MARII UNIRI

SAMOILĂ MÂRZA „FOTOGRAFUL UNIRII”

1 Decembrie 1918, începutul României moderne, are multe povești, unele uitate ori știute doar de istorici. Una dintre ele este cea a lui Samoilă Mârza,

ajuns din întâmplare „fotografal Unirii”. Acum, doar istoricii își mai amintesc de Samoilă Mârza. Mormântul său este uitat și neîngrijit într-un cimitir din Alba Iulia,

iar recent reprezentanții firmei care administrează locurile de veci i-au somat pe urmașii fotografului că vor exhuma osemintele acestuia pentru neplata unei taxe de concesiune.

Singurele fotografii care se păstrează din timpul evenimentelor din 1 Decembrie 1918 sunt realizate de Samoilă Mârza, originar din localitatea Galtiu, din județul Alba. La 1 Decembrie 1918 Samoilă Mârza avea 32 de ani.

Istoricul Liviu Zgârciu povestește că Samoilă Mârza a ajuns „fotograf al Unirii” dintr-o întâmplare, deoarece fotograful Arthur Bach, angajat oficial de către organizatorii Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia, nu s-a prezentat pentru a immortaliza evenimentele.

În timpul Primului Război Mondial, Mârza a fost încadrat în serviciul

topografic și fotografic al armatei, fiind trimis pe frontul din Italia.

Înainte cu patru zile de 1 Decembrie 1918, Samoilă Mârza s-a întors în satul natal, Galtiu, iar în dimineața de 1 Decembrie a pornit și el spre Alba Iulia, după ce a făcut trei fotografii cu săteni care mergeau la Marea Adunare Națională.

Fotograf al și-a cărat aparatul cu burduf, trepiedul și clișeele de sticlă pe bicicletă, pe distanța de aproape 11 kilometri dintre Galtiu și Alba Iulia.

„Din păcate, Samoilă Mârza nu a avut acces în Sala Unirii, pentru că nu avea credențional (permisul de acces la adunarea din Sala Unirii - n.r.) și din sală nu există nicio fotografie. Din fericire, a făcut alte cinci fotografii, trei instantanee din mulțime și două imagini cu tribunele oficiale, care sunt singurele fotografii ale evenimentului de la Alba Iulia”, explică Zgârciu.

În ultimii ani ai vieții, Samoilă Mârza a trăit în sărăcie, fiind nevoit în anumite momente să-și vândă chiar și clișeele pe care immortalizase evenimente istorice importante.

Liviu Zgârciu spune că lucrul cel mai trist este că multe clișee nu au ajuns la colecționari sau fotografi, ci au fost distruse, iar sticla a fost folosită la fabricarea unor oglinzi foarte căutate în acea perioadă.

Istoricul spune că, în 1967, directorul Muzeului Național al Unirii de la acea dată, prof. dr. Gheorghe Anghel, a reușit să cumpere de la Samoilă Mârza aparatul folosit pentru a immortaliza evenimentele din 1 Decembrie 1918, dar și clișeele cu fotografiile de la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia.

„Samoilă Mârza a immortalizat numeroase evenimente istorice, dar, din cauza lipsurilor materiale, multe clișee fusesse nevoit să le vândă pentru sticla specială din care erau confecționate. Cu banii primiți de la muzeu, Mârza și-a cumpărat un aparat performant pe care dorea să-l folosească în 1968, la evenimentele comemorative ale Marii Uniri, dar a murit în 1967”, spune Zgârciu.

Samoilă Mârza a reușit, de-a lungul timpului, să immortalizeze evenimente istorice importante, precum vizita Regelui Ferdinand I din anul 1919 de la Alba Iulia, Abrud și Câmpeni, încoronarea Regelui

Ferdinand I și a Reginei Maria, în 22 octombrie 1922, la Alba Iulia, sau în 1928 - manifestările organizate la Alba Iulia pentru a marca împlinirea a zece ani de la Marea Unire.

Fotograful a realizat, în 1919, un album despre 1 Decembrie 1918, numit „Marea Adunare de la Alba Iulia în chipuri”, pe care l-a oferit cadou unor personalități ale perioadei respective: Regele Ferdinand I, prim-ministrul I.C. Brătianu, Nicolae Iorga, Iuliu Maniu, generalul francez Henri Mathias Berthelot. De asemenea, un exemplar al albumului a fost folosit ca document, fiind depus de delegația română la Conferința de Pace de la Versailles.

Regele Ferdinand I l-a declarat printre furnizorii Curții Regale, iar generalul Berthelot i-a trimis un permis de călătorie gratuită pe căile ferate franceze.

În pofida importanței istorice a muncii sale, fotograful Samoilă Mârza a trăit mereu aproape de sărăcie, dovadă fiind și faptul că timp de aproape 60 de ani a folosit același aparat foto vechi, cu care immortalizase evenimentele de la 1 Decembrie 1918. Ultimul său album „Marea Adunare de la Alba Iulia în chipuri” l-a dăruit fostului dictator Nicolae

ȘTIAȚI CĂ...

Ceașescu, în 1966, în timpul vizitei acestuia la Alba Iulia.

Fotografiile lui Samoilă Mârza au ajuns celebre, însă de „fotografal Unirii” își mai amintesc doar istoricii.

Unul dintre istoricii de la Muzeul Național al Unirii a avut uimirea să descopere, recent, că rămășițele lui

Samoilă Mârza au fost pe punctul de a fi exhumate de firma care administrează cimitirul în care se află mormântul fotografului, în Alba Iulia. Zgârciu afirmă că pe monumentul funerar fusese lipită o somație pentru neplata taxei de concesiune a locului de veci.

Mormântul a fost salvat doar la intervenția mai multor istorici, însă s-a demonstrat, după cum susține istoricul Liviu Zgârciu, că și alte personalități înhumate în cimitirul din Alba Iulia ar fi putut avea aceeași soartă și nimeni să nu afle.

Cei care se hotărăsc să caute în cimitirul municipal din Alba Iulia mormântul lui Samoilă Mârza trebuie să aibă multă răbdare și timp, deoarece acesta nu iese cu nimic în evidență, nu e marcat și nici îngrijit.

Pe micul monument funerar de la căpătâiul marelui fotograf se pot vedea una dintre celebrele fotografii ale acestuia din 1 Decembrie 1918 și urmele somației lipite de administratorii cimitirului, prin care anunțau exhumarea pentru neplata taxei de concesiune.

Sursa: <https://www.descopera.ro/galerii/14904965-zina-nationala-a-romaniei-cum-au-fost-realizate-singurele-fotografii-ale-unirii-de-la-1918-samoila-marza-ajuns-intamplator-fotografal-unirii-galerie-foto>

© elev George-Ștefăniță CÎLȚEA

Încoronarea Mării Negre

Se-adună praf de soare-n larg
Prin valuri line și albastre
La orizont, pe un catarg
Stă scris numele mării noastre.

Se-nalță tot mai mulți stabilopozi
Nisipul se rotește a mărire
Se-adună ziua stelele cu cozi
Și aștrii toți se-mbracă-n strălucire.

Vapoare cântă-n largul mării
Un imn cu versuri de iubire
Pentru celebra zi a-ncoronării
Pentru o mare cu-amintiri și nemurire.

Te-nalță-n ode și simțiri
Și toate pentru tine vin și pleacă
Se răscolesc în valuri noi iubiri
Și te cinstesc de-a pururi Mare Neagră.

☺ *Agent de poliție Maria-Magdalena TÎLVAN*

A fost odată, demult, într-o țară îndepărtată, un bătrân care locuia într-o casă aflată în vârful unui deal. Își dedicase întreaga viață studiului și meditației. I se dusesse vestea în lung și-n lat pentru inteligența, sensibilitatea și înțelepciunea lui. Mulți politicieni, oameni de afaceri și demnitari veneau la el ca să-i pună întrebări.

Răspunsurile lui erau întotdeauna corecte. Părea să aibă un dar special, care-i permitea să pătrundă esența oricărei probleme ori situații. Când oamenii puneau în practică răspunsurile și soluțiile lui, rezultatele erau întotdeauna extraordinare.

Curând, ajunsese cunoscut în întreaga țară.

În satul de la poalele dealului era un grup de băieți care se jucau împreună. Uneori urcau dealul ca să-i facă o vizită bătrânului și să-i pună întrebări, la care el părea să aibă întotdeauna răspunsul corect. Cu timpul, a luat naștere un fel de joc în care băieții tot încercau să găsească o întrebare la care bătrânul să nu poată să răspundă. Dar nu reușeau niciodată.

Într-o zi, conducătorul grupului, un băiat pe nume Aram, i-a strâns pe ceilalți în jurul său și le-a spus:

În sfârșit, am găsit o cale de a-l păcăli pe bătrân. Uite țin în mână o pasăre. Vom merge și-l vom întreba pe bătrân dacă pasărea este vie sau moartă. Dacă spune că este moartă, o să-i dai drumul și ea o să-și ia zborul. Dacă spune că este vie, o s-o strivesc și pasărea va muri. Oricum ar fi, de data asta o să greșesc.

Entuziasmați de ideea că, în sfârșit, aveau să-l prindă pe bătrân pe picior greșit, urcară în fugă dealul. Bătrânul îi văzu venind și observă nerăbdarea de pe chipurile lor. Aram păși înainte și întrebă: „Bătrâne, am în mâinile mele o pasăre. Este vie sau moartă?”

Bătrânul le privi chipurile ștregărești și răspunse liniștit: „Aram răspunsul este în mâinile tale!”

Morala povestirii este că pentru aproape tot ce ți se întâmplă răspunsul este în mâinile tale. Ești creatorul propriului destin.

Viitorul tău depinde în mare măsură de tine, de alegerile și deciziile pe care le iei.

Ceea ce obții este rezultatul a ceea ce faci sau a ceea ce nu faci zi după zi, an după an.

Sursa: „Maxime, aforisme, cugetări” – Gheorghe Zarafu, Editura BLASSCO, 2010

© elev Loredana FILIMON

UMOR

Mai mult decât profesie, pasiune!

Moare un inginer și ajunge la Porțile Raiului. Îl caută Sfântul Petru prin catastife, prin hârtii, agende, caiete, da' nu-l găsește defel, și atunci îl trimite în Iad.

Nu trece multă vreme și inginerul sătul de mizeriile specifice Iadului, se pune pe treabă și începe să proiecteze diverse îmbunătățiri.

Într-o bună zi, îl sună Dumnezeu pe Satana la telefon și-l întreabă:

- Ei, și cum mai e pe la voi, cum merg lucrurile pe acolo jos?

Îi răspunde dracul:

- Suntem pe cale să ne certificăm ISO 9000, 14000, 18000, 21000, avem un sistem de control de flux al cenușii, aer condiționat, cuptoare de smoolă cu alimentare automată, closete cu drenaj prin infraroșii, programe de siguranță și prevenire a accidentelor, scări rulante cu limitatoare automate de sarcină, echipament domestic pentru eficiență energetică, rețele de comunicații cu fibră optică, programe de mentenanță predictivă, sisteme de control field bus și Hart, acces pe bază de amprente digitale, Wi-fi, iPod-uri, Internet la liber... Până și eu am publicat prima versiune a paginii mele web. La care Dumnezeu tună prin telefon:

- Ceeeeeeee??? Vrei să spui că ții cumva acolo la tine vreun inginer???

Scaraoțchi, cu tupeu, îi răspunde:

- Da! Da' de ce întrebi?

- Așa ceva nu se poate admite! Ce face un inginer în Iad? Locul lui nu este în Iad. Inginerii întotdeauna merg în Rai. Să mi-l trimiți imediat, m-ai auzit?

- Nici să nu visezi așa ceva, zice dracul. Inginerul va rămâne cu mine pentru eternitate.

- Trimite-mi-l imediat sau... TE DAU IN JUDECATĂ!

La care Satana începe să râdă în hohote:

- Nu zău, chiar așa? ȘI... DE UNDE O SĂ SCOȚI TU UN AVOCAT?

Vine o blondă la telefoane și după ce așteaptă la rând vreo trei ore, ajunge în sfârșit și îi spune funcționarei:

- Aș dori un cui pentru telefon.

- Poftim?!

- Vă rog să-mi dați un cui pentru telefon.

- Domnișoară, nu aveți aviz de plată?

- Nu, eu am plătit, vreau doar un cui pentru telefon.

- Nu vă înțeleg, cum adică un cui pentru telefon?!

- Păi da, că am avut telefonul defect...

- Și l-au reparat?

- Da! Imediat!

- Și atunci care e problema dvs.?!?

- Păi am întrebat dacă funcționează și mi-au spus că da. Și am întrebat dacă pot să dau telefon. Și mi-au spus că da, dacă am cui.

Cică luni dimineața, la prima oră, în biroul maistrului vidanșor sună telefonul.

- „Alo, alo, dom'le, la intersecția străzilor Parpalache cu Groapa Neagră s-a-nfundat un canal și e nenorocire. Locatarii din patru blocuri sunt în suferință. Refulează, dom'le”.

- „OK, OK, venim imediat”.

Apoi maistrul către ucenic:

- „Băiete, adu trusa de scule.” Cară ucenicul din greu trusa.

- „Nu aici, băiete, la mașină că plecăm pe teren”. Târâie ucenicul trusa la mașină. Ajung ei la locul cu pricina, ridică maistrul capacul și... canalul plin ochi cu rahat.

- „Băiete, adu trusa de scule de la mașină”.

Cară ucenicul din greu trusa lângă canal.

- „Băiete, fii atent la mine”. Își suflecă maistrul mânecile, coboară în canal, își ține nasul cu mâna și... capul la fund. Iese după vreun minut.

- „Cheie de paiș'pe.” Ia cheia întinsă și... capul la fund. După alt minut.

- „Șarpele.” Ia capătul șarpelui și... capul la fund.

După încă vreun minut se aude zgomotul specific și canalul se golește de rahat. Iese maistrul mândru pe margine, se șterge cu dosul palmei pe obraji și frunte, se scutură, îl bate părintește pe umăr pe ucenic și-i spune.

- „Băiete, ascultă aici la mine. Să pui mâna să-nveți meserie că altfel toată viața numa' o să cari la trusa aia de scule.”

Vin inundațiile. Toată lumea părăsește localitatea, numai Gheo rămâne în casă. Apare la un moment dat o barcă.

- Băi Gheo, hai cu noi că o să te îneci.

- Eu am încredere în Dumnezeu, care o să mă salveze.

Apa crește în continuare. Gheo se urcă în pod. Apare altă barcă.

- Băi Gheo, suie-te în barcă și hai cu noi.

- Eu am încredere în Dumnezeu, care o să mă salveze.

Apa crește și mai mult. Gheo se urcă pe acoperiș și așteaptă deznodământul. Apare un elicopter.

- Băi Gheo, urcă-te în elicopter că nu mai este de glumă.

- V-am mai spus. Am încredere în Dumnezeu, care o să mă salveze.

Peste jumătate de oră, Gheo moare înecat. Ajunge în Rai, unde se întâlnește cu Dumnezeu. Și Gheo îi spune:

- Bine Doamne, eu am avut încredere în Tine și Tu m-ai lăsat să mă înec?

- Bă, ești prost? Păi ce era să mai fac, doar ți-am trimis două bărci și un elicopter.

Un apel telefonic la o agenție de turism:

- Bună ziua. Nu vă supărați, faceți excursii în Egipt?

- Da, desigur...
- Păi, e perfect. Și ați putea să îmi spuneți, vă rog, ce stațiuni balneare sunt acolo?
  - Desigur: Sharm-el-Sheick, Hurgada, Taba, Nuveiba...
- Stop, Stop... Nuveiba. Nuveiba e bine, se potrivește de minune!
- Când doriți să plecați și câte persoane?
- A, nu, nu plecăm. Noi doar rezolvăm integrale...

Într-un teatru, un ins stătea întins pe trei scaune. Plasatoarea vine la el și îi explică:

- Domnule, nu aveți voie să ocupați decât un singur loc. Individul nici nu se mișcă.
- Domnule, insistă plasatoarea, nu puteți ocupa decât un loc, vă rog să eliberați celelalte două locuri.
- Din nou, nicio mișcare. Plasatoarea îl cheamă pe directorul teatrului și-i explică situația.

I se adresează și directorul:

- Domnule, vă rog frumos, eliberați celelalte două locuri. Văzând că nu obține niciun răspuns, directorul cheamă un polițist.
- Cum te numești, cetățene? îl ia tare polițistul pe individ.
- Vasile, răspunde cu vocea stinsă tipul.
- Aha, și de unde ești?
- De la balcon, răspunde individul cu durere în glas

Profesoara către elevi:

- Vasilica, ce-i tatăl tău?
- Gunoier.
- Nu se spune gunoier, ci lucrător la Salubritate.
- Petrică, ce-i tatăl tău?
- Gropar.
- Nu se spune gropar, ci lucrător la Pompe Funebre.
- Ioane, ce e tatăl tău?
- Cioban!
- Nu, măi, Ioane, se spune Îndrumător Pastoral.
- Bula, ce-i tatăl tău?
- DJ la Mystic Club.
- Cum adică?
- Clopotar la biserică...

Fanionul școlii

„Cred în misiunea mea de maistru militar și sunt mândru că aparțin acestei categorii de personal cu responsabilități tehnice speciale în Marină.

Oriunde voi fi, indiferent de situație, nu voi uita niciodată că sunt ROMÂN.

Cu loialitate și DEVOTAMENT servesc patria, România.

Așa să-mi ajute Dumnezeu!“

(Crezul Maistrului Militar)

